

[Elmquist.]

Omraader, hvor denne Institution efter vor Mening kan prøves, uden at den lægger Hindringer i Vejen for den mest rationelle Gennemførelse af den nye Straffelovs Principper i Praksis.

Jeg kommer dernæst til et andet stort Spørgsmaal, som ogsaa er udførligt omtalt af den ærede Ordfører, nemlig Spørgsmaalet om offentlig Votering ved Højesteret. Vore Betæneligheder ved offentlig Votering er, som jeg tidligere har gjort Rede for, Faren for, at den offentlige Votering skal betyde et Indgreb i Dommernes Uafhængighed, og Faren for, at der ved den offentlige Votering skal ske Brud paa Dommenes Fremtræden som en Enhed.

Vi tillægger begge disse Forhold, Uafhængigheden og Dommenes Fremtræden som en Enhed, stor Betydning for den Autoritet, Højesterets Domme har i dette Land. I alle Befolkningslag er der en ubetinget Tillid til, at Højesterets Domme er Udtryk for den højeste Retfærdighed, som Mennesker overhovedet kan naa. (Trier: Nej!). Det ærede Medlem Hr. Trier siger Nej, men han er jo gudskelov ikke Udtryk for, hvad der menes ude i den almindelige Befolkning, som det ærede Medlem staaar saa fjernt fra, som noget Menneske overhovedet kan. Jeg tror, at vi derude fra Landet alligevel ved mere om, hvad der menes i den almindelige Befolkning. Der er ingen Tvivl om, selv om det ærede Medlem siger Nej nok saa mange Gange, at der ude i Landet er en ubetinget Tillid til Højesterets Afgørelse, og denne Tillid til Højesteret som Autoritet, som det danske Folk har, har Højesteret opnaaet i Ly af den Ordning, vi har i Øjeblikket.

At denne Tillid til Højesterets Uafhængighed og denne Enhed i Højesterets Domme bevares, anser vi for vort Vedkommende for at være af den største Betydning. Jeg vil gerne pege paa, at det ikke er nok, at Højesteretsdommerne faktisk er uimodtagelige for Paavirkning, for Ros eller Dadel — den ærede Ordfører mente jo ikke, der kunde være Tale om, at Højesteretsdommere kunde være paavirkelige for Ros eller Dadel, overhovedet kunde være paavirkelige —, det er ikke nok, at det faktisk er saaledes; hvis der blot i enkelte Kredse af Befolkningen opstaaar Tvivl om denne Upaavirkelighed, da lider Højesterets Autoritet et alvorligt Knæk, hvor uberettiget denne Tvivl end maatte være.

Og at en saadan Tvivl vil kunne opstaa under offentlig Votering, er givet. Vi har jo den højtærede Justitsministers Udtalelse

om, at havde vi haft offentlig Votering i 1885, vilde Højesteret ikke have haft Mod til at stemme, som den gjorde. Jeg refererer ikke denne Udtalelse for at sige noget ubehageligt, for den højtærede Justitsminister har jo Lov til at have den Mening, og det er altsaa hans Mening. Og vi har den højtærede Statsministers Udtalelse i Anledning af Kolindsunddommen, at det nu var paa Tide, at de Herrer i Højesteret kom til at staa Offentligheden til Ansvar for deres Handlinger. Disse to Politikere tror altsaa, at offentlig Votering vil kunne faa Indflydelse paa Højesterets Afgørelser, de tror, at i en given Situation vil Højesterets Afgørelser blive anderledes under offentlig Votering end under hemmelig Votering, og det ærede Medlem Hr. Trier ved jeg jo fra tidligere Lejligheder slutter op med fuld Musik bag de to Herrer paa dette Omraade.

Alene dette, at en saadan Mening kan gøres gældende, er for os afgørende for, at man ikke kan gaa til offentlig Votering. Naar disse to Politikere, Statsministeren og Justitsministeren, nærer Tvivl om, at Højesteret har Rygrad til at stemme ganske ens under offentlig og under hemmelig Votering, kan denne Tvivl selvfølgelig langt lettere opstaa rundt omkring i Befolkningen, og, som jeg har sagt, opstaaar denne Tvivl blot i visse Dele af Befolkningen, mener blot visse Dele af Befolkningen, f. Eks. i Tilfælde af Højesterets Afgørelse af en stor faglig Strid efter et forudgaaende Bombardement i Pressen eller fra den offentlige Menings Side, at de og de Dommere har ikke turdet stemme anderledes, at de ikke har turdet gaa imod denne offentlige Mening, mener blot visse Kredse af Befolkningen dette, vil, hvor urigtigt det end er, dog Højesterets Autoritet i samme Øjeblik være uhjælpelig ødelagt.

Dertil kommer yderligere, saaledes som jeg tidligere har oplyst, at Højesteret selv stadig mener, uanfægtet af de Oplysninger, der foreligger om Forholdene i Norge og andre Lande, at dette, at Dommernes Navne skal frem til offentlig Beskuelse, kun kan betyde et Indgreb i Højesterets Uafhængighed. Jeg skal herom henvise til, hvad Højesterets Præsident har sagt om dette og har gentaget flere Gange — det findes i Højesterets Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, Bilag 6, Underbilag D. Jeg skal ikke citere det igen, men kun nævne, at Højesteretspræsidenten der siger, at Højesteret mener, at dens Uafhængighed kommer til at staa i Fare, hvis den offentlige Votering indføres. Saa kan det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen nok saa meget